

Posudek na bakalářskou práci Jiřího Kúra

Konzervativní odpor k liberální demokracii. Carl Schmitt a Ernst Jünger

Tématem práce je skrytý dialog mezi Carlem Schmittem a Ernstem Jüngerem o povaze Výmarské republiky, který se autor snaží zachytit výkladem směrodatných knih těchto autorů v dané době. Předmětem je kritika liberální demokracie v jisté situaci v Německu po prohrané světové válce, která je zasazena do širšího kontextu tzv. konzervativní revoluce. V tomto ohledu se jedná o práci z historie idejí, jež se opírá o teoretickou interpretaci náročných právních a filozofických textů.

Struktura práce odpovídá tomuto zadání, je logická a umožňuje autorovi, aby s přehledem realizoval svůj cíl. Nejprve je osvětlen koncept konzervativní revoluce a dozvídáme se, jaké místo v něm zauímají Carl Schmitt a Ernst Jünger. Poté autor přistupuje k podrobnému výkladu díla Carla Schmitta s důrazem na koncept krize parlamentní demokracie. Následuje pak rozbor Jüngerova díla, z něhož autor vybírá úvahy o totální mobilizaci a figuru dělníka.

Práce je napsána kultivovaným jazykem. Autor osvědčuje své schopnosti stylistické a prokazuje potřebné pochopení látky. Oceňuji, že se opírá také o sekundární literaturu, zejména v pojetí konzervativní revoluce, kterou si dokázal náležitě osvojit. Prokazuje i v dalším výkladu, že je schopen porozumět náročné teoretické argumentaci a vyložit ji srozumitelně. Každopádně píše se znalostí věci a vidno, že je do potřebné hloubky obeznámen s dílem obou těchto sporných myslitelů.

Nárokům na bakalářskou práci Jiří Kúr bohatě vyhovuje. Snaží se však vyložit příslušné texty Schmitta a Jüngerova výstižně a natolik hutně, až jejich dílo začasto podává rešeršním způsobem bez polemiky a kontroverze. Přitom takřka vše, co vykládá je tématem diskusí a polemik. Sám koncept konzervativní revoluce není obecně přijímán. Především se ale nedá říci, že by se autorovi podařilo vysledovat ve výkladu myšlenek Carla Schmitta a Ernsta Jüngerova nějaký skrytý dialog. Spíše jsou výklady obou myslitelů položeny vedle sebe a dozvídáme se, jaké jsou jejich hlavní teze, jež se točí kolem neživotaschopnosti režimu Výmarské republiky. Zdůrazňuji ovšem, že obrazy obou myslitelů jsou vykresleny bez nějakých vad a zavádějících argumentů. Jelikož se vůbec nejedná o nějaké jednoduché myslitele, je třeba tento výkon zvláště ocenit.

Celkově lze říci, že Jiří Kúr osvědčil náležitě schopnosti teoretické a stylistické a předkládá k obhajobě bakalářskou práci, která má svoji hodnotu a zaslouží si, aby byla klasifikována známkou výborně.